

CIRC

Rialles per combatre la infelicitat

Pallassa, saxofonista, ballarina i cantant, Alba Sarraute està considerada la gran promesa del circ català

Per l'Alba Sarraute, "la felicitat és sentir-se útil".
EDU BAYER

Perfil

ANABEL HERRERA

— Pallasso. Per alguns, un artista còmic del circ que es vesteix i es maquilla estrafolàriament. Per d'altres, una persona inconsistent que mereix ser tractada com un objecte de divertiment. Però, què és un pallasso per a un pallasso? "Acceptar que ets un infeliç, però saber veure que, si ja no tens res per perdre, només et queda tirar endavant. Quan algú et diu 'ets un pallasso', el que has de respondre és 'sí, i què?', tu també ho ets. I si et penses que ets feliç, és mentida", perquè la felicitat és una etapa, potser només un moment".

Ja ho veuen. Tots som infelços. Tots som pallassos. Malgrat aquesta notícia —tràgica, sens dubte—, que a sobre arriba pocs minuts després de les nou del matí, amb un cafè a la mà, l'Alba no para de riure al llarg de tota l'entrevista. "Jo em puc llevar molt d'hora per anar a

treballar, però ho faig amb tota l'alegria del món perquè això és el que m'agrada i m'omple realment". I amb "això" es refereix al circ, a la música, al clown, al ball, a la poesia i vé a saber a quantes coses més de les que practica aquesta dona de 27 anys.

Circ solidari

Aquesta nit, l'Alba actua en una gala benèfica al Teatre Sagarra de Santa Coloma de Gramenet dins del Circe, un no parlar de propostes culturals i espectacles de caràcter solidari al llarg de tot el cap de setmana per recaptar fons amb l'objectiu de celebrar un festival internacional de clown a Palestina. Tortell Poltrona i Jango Edwars seran alguns dels companys d'escenari d'una artista que va créixer entre bastidors. El seu pare, el músic argentí Jorge Sarraute, la va portar de gira per Europa amb només set anys. De la mare, professora d'arts plàstiques, va heretar les eines d'expressió. "En comptes de mirar la tele, quan era petita els meus pares

m'obligaven a fer un dibuix. Així va ser com vaig anar ampliant el meu imaginari i esprement el meu món interior. Tenia la intuïció, però em faltava la tècnica".

Classes de gimnàstica, música, futbol i teatre, sobretot molt de teatre. L'Alba i les seves amigues d'Argentona feien autoestop per anar fins a l'Aula de Teatre Mataró a estudiar interpretació. "No, no, els nostres pares no ho sabien! Quan tens 15 anys no preguntes les coses, sinó que las fas. És que si no, havíem de pagar l'autobús i no teníem diners...", recorda rient. Va ser per aquella època quan aquesta nena prodigi —encara que ella no ho reconegui— va agafar un saxo i va preparar el seu primer espectacle individual, *Seriosamente tragicomedia*, presentat també a París, ciutat on va completar el seu aprenentatge a l'Escola de Circ Rogelio Rivel amb l'Escola Superior de Circ Contemporani Acadèmie Fratellini. Després vindrien, entre molts altres, dos espectacles amb la companyia de l'italià

Als set anys ja acompanyava el seu pare de gira per tot Europa

El circ pot ser una bona teràpia per a infants del carrer amb problemes

→ DETALLS

> **PALLASSA I MÚSICA**
Barcelona, 1982. Artista multidisciplinària filla de músic i d'una professora d'arts plàstiques.

PROPERES ESPECTACLES
Avui, a les 21.30, al Teatre Sagarra de Santa Coloma. 15 d'octubre, Teatre Principal de Vilanova i la Geltrú, amb 'Badomies de La Fontaine'. 26 de novembre a Cornellà amb el seu nou espectacle, 'Yo soy la otra, la diva'.

Corsetti (*Paradiso i Argonauti*) i *Llits*, portat recentment per Lluís Danés al Teatre Nacional de Catalunya. Però del que se sent més orgullosa és, sens dubte, de *Mirando a Yukali*, premiat al Festival Internacional de Pallassos d'Andorra i a la Fira de Teatre de Tàrraga el 2009.

Passat i futur

Des que ens vam aficionar als pallassos de la tele quan érem petits, el circ ha canviat molt. "Quan el circ tradicional va sortir per la tele, va perdre molt de públic perquè es van començar a veure les seves mancances. Fins aleshores hi havia hagut una elit de famílies que l'únic que feien era mirar-se el melic. S'havien quedat ancorats en una època, els nens de 15 anys feien exactament el mateix que feien els seus rebesavis i a sobre amb la mateixa arrogància". El circ del futur, segons l'Alba, són els cabarets. "M'encantaria que hi hagués carpes de circ diferents, que la gent se les mirés des de fora i es preguntés qui-

na mena d'espectacles s'hi fan a dins: circ, concerts, sopars, música en viu...".

Però per arribar a aquest punt, encara falta molt. La clau, com sempre, és l'educació. "Per millorar el circ a Catalunya, el que s'ha de fer és formar els nens des de petits, que no hagin de començar quan són adolescents". L'Alba també creu molt en el circ com a teràpia per als infants amb problemes. "Als països en vies de desenvolupament s'ha demostrat que els nens del carrer aconsegueixen allunyar-se del món de les drogues, per exemple. L'únic que necessiten és sentir-se valorats, i amb el circ la gent continuament els està aplaudint. Perquè la felicitat és això, sentir-se útil en la societat". I així vostès no es queden amb el regust amarg amb què hem començat l'entrevista...

Més informació

— **PÀGINA WEB DE LA PALLASSA**
www.albasarraute.com